

NEPREVE DEN PJESMA

DECIM MAGNO AUZONIJE (310–395)

NEUHVATLJIVA EHO

64

Zaludni slikaru, zašto pokušavaš dati mi oblik,
smetati boginju tim koju još ne pozna vid?
Kćerka sam magle i govora, majka ispraznog znaka
zato raznosim svud potpuno besmislen glas.
Vraćam – dok prvi njezini slogovi nestaju – s kraja
tuđu izrečenu riječ, ruganjem slijedim joj trag.
Ja sam u vašim ušima kao prodorna Eho:
želiš li sličan mi lik crtati, nacrtaj zvuk!

Preveo D. Škiljan